



# MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

## AZ ERDELYRESZI MEHESZ-EGYLET SZAKLAPJA,

MINT

### AZ „ERDELYI GAZDA” ONÍLLÓ MELLÉKLETE.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

A méhészetre vonatkozó minden közlemény [ a „Méhészeti Közlöny” szerkesztőségéhez czimzendő (O-vár, Bástya-utca 9. sz.)

A méhész-egyleti rendea tagsági díj 2 frt, körü tagsági díj 1 frt. A tagsági díjak Gebhardt Dome pénztáfnoknak ktldendő'k bblozsvárt. A tagsági díj fizetési kotelezettség '6 évig tart. (Alapszabály 4. §.)

Egyleti tagok, a 2 frt rendes, illetőleg 1 frt körü tagsági díjért ugy az „Erdelyi Gazda”-t, mint a „Mehészeti Közlöny”-t díjtalannl kapják.

IV-ik évfolyam.

1889. Januar 1.

1. szám.

#### Kfizgytilési meghívó.

Egyletünk évi közgyűlését folyó 1889. Jan. 27-én — vasárnap — d. u. 3 órakor tartja. az erd. gazd. egylet bel-kozép-utca 11. szamu irodájában, (gr. Mikó-ház) rairól egyletiink helyt lakó és vidéki tagjai avval a tiszteletteljes kéréssel értesítettnek, miszerint a kijelolt helyen és idobsn, minél számosabban résztvenni sziveskedjenek.

Gyűlési rend:

1. Elnóki megnyitó beszéd Bodor Laszlo egyll. I. alelnok aítai.
2. Az igazgató válaszmány jeleatése az 1888. évről, a f8titkár aítai..'
3. Emlékbeszéd br. Bänffy Daniel egyll. einok folott, Szentgyorgyi Lajos aítai.
4. Pénztari jelentés az 1888-dik évi zárszamadàsról.
5. Pénztár vizsg. bizottság jelentése az 1889 dik évi költség vetés megállapításàról.
6. Elnok, altitkár és 3 válaszmàDyi tag választàsa.
7. Inditványok.
8. A kòzgyiülés bezàràsa.

Az erdélyrészi méh. egylet ig válaszmányànak Kolozsvárt, 1888. decz. 29 én tartott iüléséből.

Bodor Laszlo,  
egyll. I. alelnok.

Szentgyorgyi Lajos,  
egyll. fotitkár.

#### A méhészet bartitaihoz.

Lapunk jeleu számával pályaf'utàsànak negyedik évébe lépett.

Ez elég ido arra, hogy a méhészet bnr&itai megítélhesség: lapunk mennyiro kozelité meg a cél't, melynek támogatasa okàból megindítottuk

Àkàr a tagoknak mar sokra felszaporodott számàf, akàr a lapunk kòriil csoportosult méhész tekintélyek sokasàgàt tekititsak : meg kell uyugtassan az a tudat, hogy teljesítettük kiitelessógiinket és a naponta fokozódó érdeko-dés, pártfogàs, nem egyéb, mint a kitartó iniuika megérdemlett jutalma.

Midon ez uj év elején koszonetet mondunk a méké-

szet barátainak, eddig tapasztalt tygybuzgalmukért; midSn egyletiink és lapunk részére jövore is kérjüik, szellemi és anyagi pártfogàsukat : nem kérkedve ugyan, de nyugodt ontu'dattal utalunk a „Méhészeti kozlóiuy” három évi folyamàra, meg lévén gyzó'dve, hogy torekvésiinkben nem tértünk el a kijelolt irànytól s teljes eronkból igyekeztünk a méhész kozonség igényeit kielégíteni.

Méhészbaràtairnk részéről nyilvánult elò'smerés és melegpártfogàsnek koszdò'nhetjüik, hogy a mégcsak most zsenge egylet megvaskosodott. Nemesak lekiizdò'te a vàlsagos idok nehézségeit, hanem ma mar anyagilag is abba a helyzetbe jutott, hogy a nemes célért anyagi àldozatokat is hozhat, ott, a hol a méhészet érdeke kívànja.

Jövore is kotelességünknek fogjuk osmerni, hogy az elonkbe tuzott nemes cél't szem elott tartva, a megkezdett uton haladjunk. Ezt pedig ezutàn is csak a méhészet baràtainak szellemi és anyagi támogàtasa aítai érhetjük el, minek kiérdemlése, torekvésünk kozott niindig az elso lesz.

Méhésztàrsainknak boldog ujévet kívànva, ismételten kérjüik jövore is nagybecsi támogatàsukat.

A szerkesztòség.

#### A méhtartàs liaszna kozgazdàszi szempontból;

A móhek a szòidòben.

I.

'Habar jól tudjuk, hogy kedvenceink, a méhek, csakis hasziüükra szolgálnak: mégis, akadnak oly emberek is, kik téves nzetètkbo! kiindulva, azok el'en vannak".

Igy például 1885 évben Nagy-Kanizs«an vaio tartòzkodasoni idejében, a midon a varos kiireyèkiit azo:i czélból j'ártatn be, hogy a kozelbon. rséhtartàsra aikaimas heiyet találjak : a varosból «ehuny ezer lépényir© levS, do mar a szomszéd Sonigymegye, csurgói járàshoz l.vtG.-6 bagolai hegyekben egy, a méhészetre némifegalkaJaias helyte akad- tam, de a midon ottjáràsom célja szóba hozato^t, mindenek

előtt **asr\*** figyelmeztetjén, hogy az e tekintetben a ferdő-  
zások a hegyekben célra **nem** vezet, mivel egy  
létező szolgabírói rendelet szerint a bagolai szőlő-  
hegyekben méheket tartani nem szabad (!)  
gely. Figyelmeztetés a tett kérdéseimre azaz Jett loegiszit-  
ve, hogy a bagolai szőlőhegyekben azért nem szabad méhe-  
ket tartani, mert azok a szőlőben igen kártékony fi-  
lato k! (!!)

Oh angyalföldi lipótmező, miért járnak oda tantozó em-  
berek szabadon!

Kiflonos! főleg, ha tekintetbe vétetik, hogy a nm. föld-  
művelési-, ipar- s kereskedelemiügyi m. k. ministerium aítai  
a természettudományi társulathoz intézett átiratra, nevezett  
társulat adott véleménye.

A vélemény pedig az, hogy „azon állítás, misze-  
rint a méhek a szolozetnél akár a termés  
mennyiségére, akár annak minőségére káros  
befolyással volnának, csak a látszatra épít-  
tett következtetésnek tekinthető.

Igaz, hogy a méhek és általában a rovarok a virágok-  
ban mászkálásuk alkalmával a tenyész szerveket olykor  
megsértik, vagy felmetszik az antharákat; de tapasztalatok  
szerint a nemi szerveknek mozgatása, azoknak még gyorsabb  
s fokozottabb működését és így, éppen magának a gazdának  
érdekét mozditja elő, a miért a kártékony vádunk minden  
jelentősége magától elesik; annyival inkább, mivel  
ugyan csak a tapasztalatok szerint, a himpor-tartóknak a  
teljes megérés előtti felrepszése is, nem hogy káros, sőt  
jóhatással látszik lenni a himporok termékenyítő  
képességre is.

A méheknek eme látszó bűne, nem hogy ellene,  
sőt éppen mellette dolgozik ami céljainknak, kik, a virágok  
nemi szervein minél nagyobb mérvű kifejlődését óhajtjuk.

Igaz továbbá; hogy a méhek a a himporokból nagy  
mennyiséget elhordanak magukkal; de ha ismét tudva van  
eiottunk azon másik törvény, hogy a himanyagból sok ezer-  
szerte több van jelen minden virágban, mint a mennyi a  
roegtermékenyítésre szükséges — így például ép magánál  
a szollónál minden bibére körülbelül 24000 himpor esik, az  
anyagok nagy részének eltávolítása, természeti szükségszerűen  
fog foltozni, melyet, ha a méhek vagy más rovarok el nem  
hordanak: a szél aítai szétszórva, használatlanul fognak azok  
elszáradni.

E tekintetben a kiilonben is elvesző anyagoknak a  
szorgalmas gyűjtök **aitai** összetakarítása és kopunkba be-  
hordása, tiszta nyereségként tekinthető.

Nem kell felednünk, hogy még az így, fáradságosan  
összetakarított anyagokból is, rendszeren kiadják a vámot a  
gazda javára a kis szállítók, mielőtt azokkal rendeltetések  
helyére érnének.

Gyűjtésük alkalmával ugyanis, a mint egyik növény-  
ről a másikkra szállnak át, lehetetlen az apró szolovirágokon  
oly helyzetet foglalniok, hogy azokon a nőszerűséggel érintke-  
zésbe ne jöjjenek, a midon a bibék ragacsos vége gyakran

**jó** mennyiségűit **éles** rélok, az **éke**l n<sup>s</sup>vényekről hozott  
különböző egyének híjpeiaiból és így, a méhek a szolovira-  
gok megtermékenyítését a lekedvezőbbert mozditják elő.

A szoloknál pi. az ugynevezett heterostilia, vagyis a  
női szöknetegyealoUeji kiképzés<sup>s</sup>dése nincs is, cl&aimál  
valószínűbb lévén, hogy dichogamia, t. i. az ugyanazon vi-  
rághegyi szervekftk nem egyidőjű kifejlése létezik; ez éppen  
az ugyanazon fajú, de más egyén himpora aidiu negteriué-  
kenyítés sziükségét látszik mutatni.

Egy másik vád, mit a méhek ellen fel szoktak hozni,  
ugyanis az, hogy éppen a himporok ez elcsérelgetése aítai a  
Iforcsképződést mozditják elő.

Igaz, — hogy a korcsképződést elmozditják, vagy leg-  
alább «lmozdithatják; ezt is csak akkor, ha erre ismét ter-  
mészeti sziükségük van

Megtanultuk, hogy a korcsképződés a természetnek  
nemesek egy véletlenül friggo, veszélyes játéka, hanein a  
legbőlcsebb intézkedése arra a célra, hogy az életre való  
szervezet, a változó viszonyok között is, legbiztosabban fen-  
tarthatja magát.

A természeti szabad korcsképződést akadályozni akar-  
ni képtelenség.

Ismerjük a méheknek azou sajátosságát, hogy a nekik  
szükséges anyagok beszerzésében, szorgalmuk és kitartásuk  
nem ismer határokat s ha valamely vidéken nekik alkalmas  
tápszereket b<sup>s</sup>ven találnak, több (15 — 20) kmnyi távolság  
seni riasztja őket vissza azok látogatásától, a mint ezt a  
czukorgyáraknál tapasztalt esetek bőve» bizonyítják.

Mar például a városok vagy faluk -- nielyeken senkinek  
sem jut eszébe a méhek tartását eltiltani — rendszeren ezen  
határon belül esnek a szultfnyozás helyére nézve s így  
a méheknek a szolotelepek USzill kizárása egyáltalán nem  
biztosítja a károsnak tartott htogatásaik ellen a gazdát.

A tilalom nagy teHileire kiterjesztése aítai sikeriilne  
Ugyan a mézelo méheket a szuh&bol kirfzorítani, de ez aítai  
mi sem loane segítve ama képzé-U bajokon, mert ha a virág-  
szervek megsértését, a himporok elmgadozását, a korcs-  
képződést, meg akarnak akadályozni: akkor, a méhek-  
kel együtt, egyszersmind ki kellene zárni szoloinkból  
a hártyaropiiek egész esahjdjt s még más rovarot, sőt a  
szellőt és napsugárt is, hogy mindez ne eszközölhesse a  
himporkok széjjelszórását. vngy a szolozscmek felrepszé-  
sét stb.

Ebből folyólag nevezett. tilrsulat véleményét követke-  
zőleg nyilvánítá:

„A méhek a sssolutenyésztésre nem csak-  
hogy nem ártalmasak, sőt. hasznosak, a miért  
azoknak a szolokb51 vaio 1; itillásuk csaknem  
lehetetlen és a kíván; e;6lhoz nem vezető-  
nek, illetoleg a méhek t;... tnsa a az6)6k között  
nem korlátozandónak vet(?tik.”

**EISbb** idézett vélemény stlrtpjau a ara. földm., ipar és  
keresk. ügyi m. k. ministerrun! in'a 1'. (1) évi szeptember  
ho C àu a gazdasági egyletekhez egy roudetet boesattot

ki, amelyben a szíflobeni méktartás károssága **alaptalan** előítéletnek jeleztetett s egyidejűleg, a gazdasági egyletek felszólítottak, hogy területükön, a mébószet ügyére vonatkozó előítéletek káros hatását az illető' kozsógek felvüágosításával, szüntessék meg s ha szükségesnek mutatkoznék, ily értelemben a területi hatóságot is figyelmeztessék.

Hogy az annak idején a bagolai hegységben velera kozolt furcsa iutézkedés esakugyan tény — a f. é. Méh. lap. **224.** lapon olvasható legujabb felszólamlásokból, sot mi több, Somogy vármegyében **1874.** évben, tehát körülbelül **7** óvvel a fenn idézett ministeri rendelet kibocsátása után, oly megyei szabályrendelet adatott ki, mely szerint a megye kátrában levo szolohegyeiben csak mozgó readszieiü kaptárokban s ezekben is csak akkor szabad a aiéhtenyésztés, ha a rajzás megakadályoztatik.

Az egószben a legfeltünobb az, hogy az elobb idézett megyei szabályrendelet megsemmisítésére, a megye még **1883.** évben felsobb helyrol utasitva lett! Hiába, a méhnek e iegnagyobb ellensége mégis csak az ember marad!

**Gebhardt Dome.**

## Méhsaládainknak a rajzási évad alatti kezeléséről.

A méhek bámulatos szorgalmát látva, a velok foglalkozó méhészek, mindenike meg van győződve arról, hogy e rendkívüli szorgalmát -eléggő kielőgitff mérvben forditbatja hasznára az ember.

A cél mindnyájunk előtt ugyanaz : mentől inkább kiaknázni e piczi állapotban rejlı s talán egy állapotban sem oly nagyra fejlődött munka kedvet. De hogy ezt tehessük, soha sem szabad szemünk elől téveszteni azt, mit kiaknázni akarunk : a méhek szorgalmát.

A méhek e rendkívüli szorgalma, a fajfenntartási oszton szüleménye és csak másodsorban a létfenntartásé.

Tavaszi nyiltával megkezdődven a czellák befiasítása, hovatovább mind nagyobb tért foglal el, annyira, hogy májns végén a jobb családok behozott mézének mar alig akad üres kamara. De különben nem is céljok most a méz felhalmozása, hanem inkább azon vágyuk teljesülése, hogy a kirajzás rendkívüli örömét minől előbb élvezhessék. Nagy ünnep náluk e a nap. Mar kora reggel elkezdődik az oltozkodás, egyik piros, másik' fehér, hármadik sarga nadrágot ölt magára és úgy várják királynójok jeladását ama szép processus megkezdésére, mely a méhészlakét is felvidítja. Elérkezve látván óhajuk teljesülését : annyira elkábulnak az brom mámorától, hogy fegyvereket még háborgatásuk esetén sem igen hajlandók használni.

Vannak méhészek, kik a rajoztatási rendszerrel csupan azért nem hagynak fel, hogy a rajok e rendkívüli örömét átérezve, azt mentől többszor élvezhessék. Az ilyenek előtt mürajokról beszélni oknélküli, mert mindig a szenvedély marad győztes. Ezek szenvedélyből ragaszkodván rend-

szerükhöz: azt ahoz mórten is oldják meg; mert néha oly eredménnyel dicsekednek, mi a keretes rendszerrel mérészkedő jártasabb méhészt is majdñem kielégíti.

A méhészek tulnyomó része egyetért abban, hogy egy természetes raj mindig többet végéz, mint az ember alkotó keze által összeférezelt mesterséges müraj. En, ki mind a két fële rajjal meglehetős sok kíséretet tettem: magam is azt tapasztalom, hogy a mürajok, habar ezek mozgása a természetes rajokétól látszólag megkiilömböztethető nem volt, 8 nap multan szembetünoeñ hátramaradtak az utóbbiatól. De mindezen körülmény nem győzött meg arról, hogy minden esetben a természetes rajt tartam czélszerünek. Mesterséges rajoztatáshoz kell folyamodnunk okvetlen az oly családoknál, melyek tulnépességük miatt a munkában mar akadályozva vannak. Ez az eset pedig gyakran fordul ele A méhészlaké örömmel nézi néppel tulduzzadt kaptárát és előre orvend a sok méznek, mit majd szolgáltatni fog; de reményében csalódva, azon meggyőződésre jön, hogy az ennél néptelenebb, de különben teljes népü; más család sokkal többet ad a pergetöbe. Nem helyesebb lett volna-e ama tulmótt népü családot megosztania, illetöleg mürajoztatni? Eljárása a következő lett volna:

Kiszedjük az utolsó keretig az ily családot, természetes a dëli órákbaa és az üresen maradt helyet okvetlen teljesen épített üres dolgozó lépekkel töltjük tele. Ezntán megkeressük azon keretet, melyen az anya ül és az azon ülo méheket anyjokkal együtt, amar berendezett üres lépekre tereljük be. Most sorjaba véve a fiasításos kereteket, ezekről teljesen beteljük, esetleg beseperjük az osszes kibujt méheket s az ablakot beillesztve, 8 napig nem bántjuk. A kimaradt, mar méhnélküli fiasításos keretek a gyengébb népüekhez osztodnak be ; és pedig a méhek leseprésé után azonnal, mert mig az utolsóa kerülne a sor, addig a legelőbb seprettek fiasítása melenetó' méhek nélkül könnyen meghülne.

Az iiy módon fiasításától megfosztott, és üres czellákkal böveri ellátott, bo népü müraj, miután még fiaiai méhfi»kei is-rendelkezik, bámulatos munkát képes végézni. A beadott üres keretek dus mézeléskor adatván, 8 nap alatt — igen csekély kivétellel - - mézzel lesznek teletömvve, melyeket aztán kipergetünk.

Hogy miért ajánlom én az ily rajoztatást, azt a következők indokolják.

Mürajokat készíteni, termékeny anyák hiányában anynyit tesz, mint oly oknélküli teendöket halmozni nyakunkra, melyeknek végzése -idönk tulnyomó részét pazarolja el; Akár terméketlen anyával, akár boltozott anyaházzal készitsük azt, avagy plane friss fiasításai : nem kevés felesleges mürakának vetjük el csiráját. Folyton vizsgálgatni, ha valjon elfogadták-e e két előbbit, avagy kivagdalgatni az utolsónál nevelt feles anyákat : az oknélküli babra munka oly tomkelegébe jutunk, melyek ennél fontosabb teendöink végzését igen érezhetően gátolják. De tekintetbe véve még azt, hogy az elfogadott anyák néha hetekigsemtermékenyülnek meg

„S<0tk>éBK>lf.<6áládót aiiijaelpusztulásatniattkészerhárom-  
•8i!0i..vagyunk kónytelenek ányásítani, s így minden-fárad-  
ságunk (Jaezara oda jutunk, hogy míg a családot rende hoz-  
auk, mar a fohordási időből kikoppanunk, az ily rajok készi-  
jtésével jovedelmünket bizonyára nem gyarapítjuk.

Álbu József.

(Vége kővj

## Vegyes közlemények.

— **Tájékozásiill.** A méhészt-egyleti tagok jövőre is ingyen fogják kapni az „Erdelyi gazda” cziinu jeles gazdasági szaklapot.

A m.-egyleti rendes tagsági díj egész évre 2 forint; kori tagsági díj 1 forint.

Ha valamely korszégból egyszerre és együttesen 10 tag jelentkezik s egyszersmint a tagsági díját is beküldi, mint kőri tagok, egy forint évi tagsági díjért úgy a „M. kőzlonyt”, valamint az „Erdelyi gazdát” kapni fogják.

E rendkívüli kedvezményen kívül részt vesznek a kőri tagok is, az alapszabályok értelmében évenként tartandó egyleti kisorsolásokban; igényt tarthatnak, kedvezményes árban, az egyleti méz terméshez, a mennyiben saját szükségletokra igénylik és elnökségünk a méhészteti kellékek, kőllönősen kaptárok beszerzését díjtalanul kőzvetíti.

Előfizetés külön az „Erdelyi Gazdara”, vagy külön a „Méhészteti Kőzltfnyre” nem fogadtatik el sa „Meheszteti Kőzltőny” kizárólag csak a rendes és kőri tagoknak küldetik meg (az „Erdelyi Gazdával” együtt.)

Egy forint évi kori tagsági díj kedvezményben részesítettnek: tanítók, korjegyzők, korszégi előljárók, korszégek es korszégi oskolák, a mennyiben ezek a tegságra való beiratkozás alkalmával a tagsági díjat is beküldik.

A.tagsági díj Gebhardt Dome, egyleti pénztárnokhoz küldendo, Kolozsvárt.

— Kriesch János arczképe. A «Méhészteti lapok”-ban Jenkowszky Agoston indítványozza, hogy a feledhetlen emlékü jeles méhészt: Kriesch János arczképét adja ki az ersz. méhészt-egylet. Rőszünkről is őhajtjuk: vajha mielőbb birhatnánk az érdienekben gazdag, kitűno szakember arczképét. A kép csak abban az esetben lesz elkészíthető, ha elég megrende'ő jelentkezik. Fekérjük ennélfogva méhésztársainkat, hogy a kik a képet meg akarják szerezni, ez

íránt feejelentéseiket lapunk szerkesztőségénél nilelő'bb te-  
gyék meg. Egy kép ara 15—20 krba fog kerülni.

• **A méhészt esieljiól** Csiki J. József tagtársunk, a deczember 22-M méhészt-estőlen befejezte osmertetését es bírátját a Neiszer kőnyvérő' és rendszerérOX Az ép oly érdekes, mint terjedelmes felolvasás teljesen lekoté a nagy-számu hallgatóság figyelmét. —

-- **A délmagyarországi niéhészt-egylet**, a deczem-ber 23-án tartott kozgyűlősen, — elnökségünkhöz érkezett távirati értesítés szerént — kimondotta, hogy az orszá-gos méhészt-egylettel egyesiilni fog. Az országos méhészt-egylet választmánya is elhatározta az egyesülést; így, habar az országos egylet csak a január 17-én tartandó kozgyűlőson fog e kérdésben a maga reszéről határozni: bizonyosra vehetjük, hogy a tervezett egyesüés megtörté-nik. Eddig leginkább az egyesülendo egylet elnevezése es a szakkőzlőny cziime kérdésében meriiltek fel difieren-cziák. Az alapszabály tervezet szerént az egyesülendo mé-  
hészt-egylet cziime a kővetkező lesz: „magy av országos méhészteti egye sii let, szövetkezve a délmagyarországi méhészt egylettel.” A lap cziime pedig:a „Meheszteti lapok” és a „Magyar méh”. Az alapszabály tervezet 4-ik §. értel-mében a „magyar országos méhészteti egyestilet egészőben az országos gazdasági egyesületnek méhészteti szakosztályát képezi.”

— **Hires ember** a lengyeltői jarás fő'szolgabirója, (Somogymegye) a ki kőzelebből kiadta a rendeletet, hogy a szőlőhegyekben móhet tartan) tilos. No persze azért, mert sokan azt hiszik, hogy a méh megeszi a szőlő-virágot, a derék fő'szolgabirónk pedig úgy megijedt a méhek pusztitásától, hogy rögtön kiadta a tiltó rendeletet. A méhes gazdák felfolyamodtak az obscuros intőzkedős eilen, s reméll-jük, hogy ületékes helyen meg fogják mondani annak a rövid látó hivatalnoknak, hogy a méh nem filoxera. A fo-szolgabiró nevét ez uttal kiméletből elhallgatjuk. —

### A szerkesztő üzenetei

— 0. A. urnak. Veczel. A kuldeinényt vettttk. Kőszőnet erette. Seidelhoffer észér bofizetett 2 frt tagsági díjt itt nyugtázzuk, mert a tagok és tagdíjt fizettek névsorát csak februárban adhatjuk. A bejelentett új tagokat is beigattuk, a lap kiildése iránt intéz-kedtünk. — K. L. urnak. N.-Szeben Á méhészteti eszközök kívánt árjegyzékét februárban fogja szétkőldeni a „Kovacs P. és fiai” czég. — Sz. J. urnak. Besztercze. A hiányzó számakat elkőldtük. — 8. P. urnak. Dobra. Ön a tagok sorába be lévén igtatva, tudoraä-sul vesszük ugyan a bejelentést, de a többire nézve kivanságát nem teljsíthetjük. — P. J. urnak. II.-Szt.-György. Kőszőnjüs szives sorait, a jövő számban adni fogjuk. — M. L. urnak. M.-Vásarhelyt. Level nem érkezett még. Mutatvānyszámokat küldöttünk. — M. L. urnak. Szeged. A megrendelés teljesítetteti fog. Az előleg kőzvetlen az iparüzletnek is megkőldhető. —

Szerkésztésért felelős: **Bodor J Ljá-Szló»**

Felügyelő bizottság: **Alba József, Csiki J. József, Gebhardt Dome, Saenigyörgyi Lajos, Wieder József.**

Nyomatott Gámán János örökőseinel Kolozsvárt. Bel-Kőzeputcza Minorita-épület.